

UNIÓ VEÏNAL pàg 3
Clam contra el soroll:
"No volem que la ciutat
sigui la discoteca d'Europa"

CFS EIXAMPLE pàg 20
Àlex Giró debutarà
aquest dissabte a
la Queens League

líniaeixample

Setmanari • 3/5/2023 • Núm. 244 • liniaeixample.cat

Un bloc de 120 habitatges pot acabar sent tot per a turistes

"Jo tinc tota la meua vida aquí", afirma a Línia Eixample un veí jubilat d'aquest edifici del carrer Tarragona pàg 10

Foto: Ajuntament

Pilar de barri

La paradista Maria Masclans rebrà la Medalla d'Honor pàg 12

DRETA DE L'EIXAMPLE pàg 14
Crida veïnal per trobar
llocs del barri on
hi pugui haver amiant

SAGRADA FAMÍLIA pàg 16
L'obra de l'illa d'equipaments
no convenç el mercat

EL FORT PIENC pàg 18
Una ruta urbanística per
conèixer la història del barri

Garcia Zarco dental

implants | odontologia | estètica

**IMPLANTS
MÍNIMAMENT
INVASIUS**

- Menor inflamació i dolor
- Menys temps de cirurgia

Perquè ens importes...

- 1 **Confiança:** No som una franquícia
- 2 **Compromís:** La teua salut és el que ens preocupa
- 3 **Proximitat:** Estem al teu costat, al barri

Demana la teua 1a visita **GRATIS** sense compromís
Et farem una història clínica + exploració amb estudi
radiogràfic i càmera intraoral

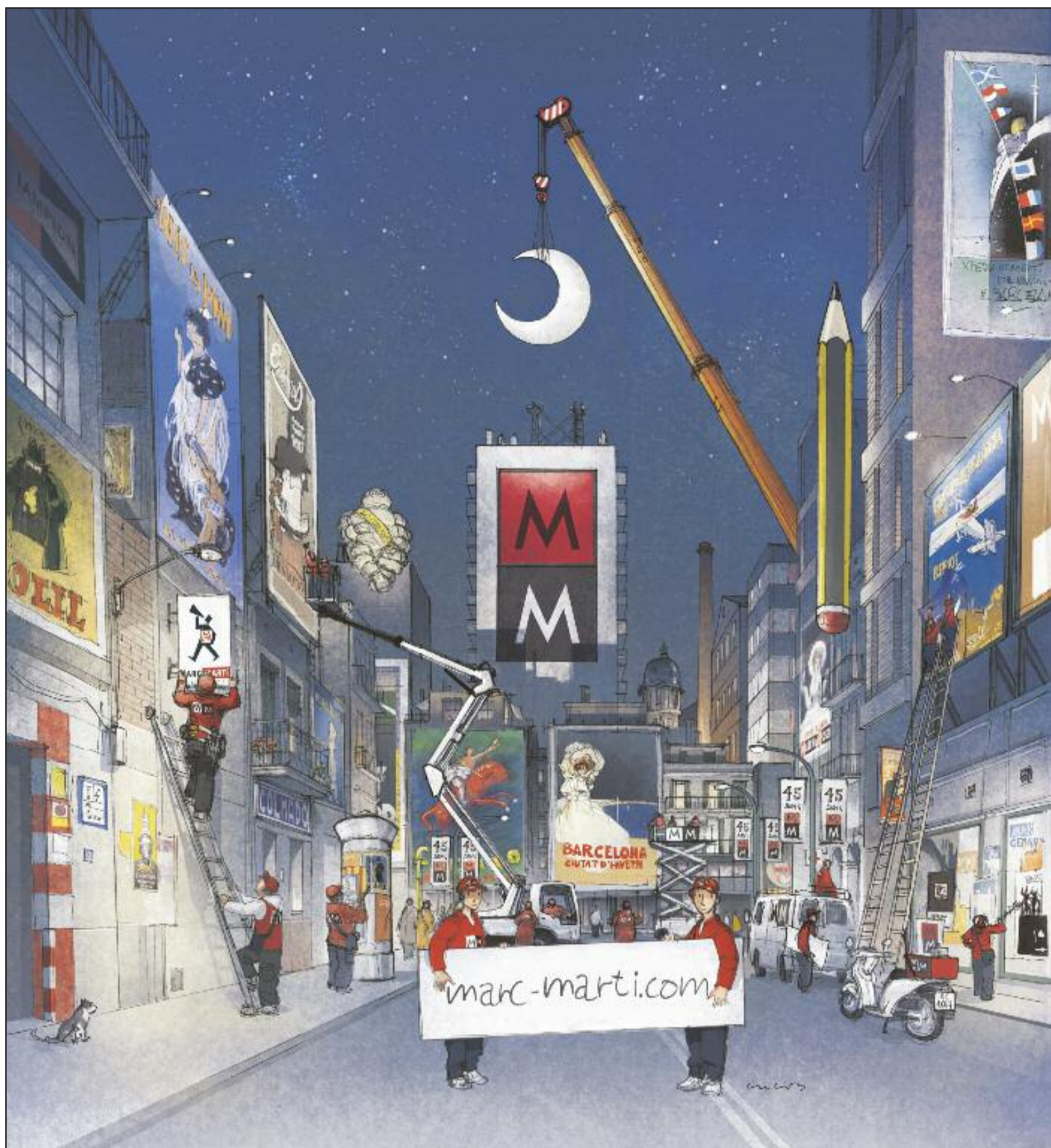

Dra. Josefina Zarco Cabrerizo

Directora mèdica

- Llicenciada en Medicina i Cirurgia (UB)
- Metge especialista en Estomatologia
- Postgrau en Endodòncia, Implantologia i Cirurgia Oral
- Pèrit Dental
- Certificada en Carilles Lumineers
- Medicina estètica

C/ Casanova, 105 - Barcelona (entre Mallorca i València) - Telf. 93 451 10 26 - 669 125 397
De dilluns a divendres de 10h a 14h i de 16h a 21h - Metro: Hospital Clínic

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Aliança contra el soroll

» Veïns de diferents barris, zones o carrers afectats pel soroll s'alien per denunciar la seva situació
 » Dimecres passat van celebrar una concentració de protesta per demanar mesures a l'Ajuntament

Albert Ribas
BARCELONA

Veïns de diferents barris, zones o carrers de Barcelona afectats pel soroll s'han aliat per dir prou a l'impacte acústic que pateixen. En un acte a la plaça George Orwell (Ciutat Vella) celebrat dimecres passat, representants de diverses associacions veïnals i plataformes van demanar "voluntat política" per atendre "amb urgència" el problema de la contaminació acústica.

Aquests veïns, de zones tan diverses com Gràcia, el Poble Sec, el triangle lúdic del Poble Nou, el carrer Enric Granados o la Font de la Guatlla, van denunciar l'impacte acústic de l'oci nocturn, els botellots o les terrasses i van exigir solucions "valentes". Entre altres, van reclamar a l'Ajuntament que es compleixi la llei, es facin inspeccions i es doti de recursos suficients a la Guàrdia Urbana.

PROTESTA GLOBAL

L'acte es va fer coincidint amb el Dia Internacional de Conscienciació sobre el soroll i és la primera vegada que els veïns de diferents barris i zones de la ciutat s'uneixen per enviar un missatge de protesta com aquest.

En un manifest signat per diverses plataformes i associacions veïnals, asseguren que dir que el soroll mata "no és exagerat" i reclamen un debat social sobre la contaminació acústica perquè la salut "està en joc". El text també recull propostes per reduir el soroll, però aquests veïns consideren que cal "voluntat política" per aplicar-les.

Durant la protesta, diferents veïns van intervenir per explicar com els afecta el soroll al seu

Els veïns es queixen de l'oci nocturn, els botellots o les terrasses i exigeixen solucions "valentes". Foto: Blanca Blay/ACN

barri o carrer, sigui durant el dia o especialment durant la nit.

"LA DISCOTECA D'EUROPA"

Carme Madrigal, veïna de Poble Sec, va explicar, per exemple, l'impacte en aquest barri del districte de Sants-Montjuïc pel gran nombre de terrasses de bars i restaurants en alguns carrers com Blai, Blesa o Nou de la Rambla, on se sobrepassen "amb escreix" els decibels recomanats. D'altra banda, Madrigal també va mostrar dubtes sobre com els afectarà el fet que el Barça aterra temporalment a l'estadi de Montjuïc mentre durin les obres al Camp Nou.

"EXCÉS DE LLIBERTINATGE"

Jordi Andolz, veí de la Font de la Guatlla i membre de PACAME (Plataforma d'Afectats per la Contaminació Acústica i la Mas-

sificació d'Esdeveniments), va denunciar el soroll que pateixen al barri per les curses, concerts o esdeveniments que es fan a la Fira, que destorben els habitatges del costat amb música o megafonia. A més, ha dit, s'hi afegeixen els concerts del Poble Espanyol o en altres llocs també a l'aire lliure. "L'oci és un dret, però no pot passar per damunt del dret al descans", va afirmar.

Segons Andolz, hi ha un "excés de llibertinatge on tot s'hi val". Per això, i coincidint amb la precampanya electoral, va demanar als candidats a l'alcaldia solucions "valentes". "No volem que Barcelona sigui la gran discoteca d'Europa", va concloure.

"PERJUDICA LA CONVIVÈNCIA"

Marité Alonso, veïna de la Vila de Gràcia, va alertar de l'em-

pitjorament de la situació al barri i com això perjudica la "convivència" i "expulsa" veïns que hi viuen des de fa anys. "L'espai públic s'ha anat convertint en una espècie de parc temàtic", va dir. A més, també va denunciar que els set dies de la setmana i en el 90% dels casos se superen els valors de 60-65 dB durant el dia i els 50 dB durant la nit. Per tot plegat, va reclamar limitar el nombre i durada de celebracions a les places i els carrers de Gràcia, avançar l'horari de tancament de bars musicals, sancionar els locals que incompleixen sistemàticament la normativa i dotar la Guàrdia Urbana dels recursos necessaris.

Al seu torn, Jerónimo Lorenzo, veí del Poble Nou, va assegurar que els veïns de la zona lúdica -l'anomenat Triangle

Golfo- se senten "deshumanitzats" i han de conviure amb botellots, incivisme, aldarulls, crits i brutícia.

EL GREMI DE RESTAURACIÓ

Preguntats pel vídeo del Gremi de Restauració dedicat als veïns a qui l'entitat acusa de "rondinaires", Pere Mariné (FAVB) va lamentar que es faci "burla" de la salut dels veïns. "Pensem que el responsable hauria de dimetir", va indicar. Mariné va recordar que fa uns mesos van fer una concentració davant del Gremi de Restauració en què van demanar parlar-ne per arribar a acords. "Clar que han de fer alguna rectificació, però estem o no estem per conviure i per la salut dels veïns i veïnes?", va reflexionar. Per aquest membre de la FAVB, el vídeo era "molt inoportú".

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **líniaeixample** a Telegram

La lupa

La diversitat contra la por?

per David Bondia, síndic de greuges de Barcelona

Foto: Pexels

Què ens està succeint a l'hora d'analitzar el binomi migracions/drets humans? Com pot ser que hàgim passat tan ràpidament de reivindicar el dret humà a la mobilitat universal (art. 7. 2 de la Declaració Universal de Drets Humans Emergents) a estar immersos en la manifesta proclamació d'un estat d'excepció permanent contra les persones migrants? Donar una explicació coherent a aquesta situació no resulta fàcil. Malgrat que és un tema complex, sí que podem apreciar que, des del món dels drets humans, això obeeix a una manipulació discursiva al voltant de la condició de les persones estrangeres.

Aquesta manipulació rau a provocar engany sobre la necessària interacció existent entre la sobirania de l'estat i la protecció dels drets de les persones migrants. Des d'una visió clàssica del Dret internacional públic, els estats tenien el poder inqüestionable d'admetre i d'expulsar els estrangers del seu territori. No obstant això, aquesta concepció absoluta que reconeixia la plena discrecionalitat de cada estat s'ha vist mitigada progressivament per l'evolució d'altres normes internacionals –en particular, les relatives a la protecció dels drets humans. Normes que no només afecten l'entrada o la sortida, sinó també el gaudi de drets i llibertats fonamentals quan una persona estrangera es troba sota la seva jurisdicció. L'emergència d'aquestes normes té per finalitat conciliar dues exigències oposades: per una banda, la seguretat nacional i la sobirania estatal i, per l'altra, l'efectiva aplicació del principi del respecte de la dignitat humana, en aquest cas envers les persones migrants. D'aquesta forma, cal proclamar ben alt que, avui dia, la sobirania dels estats està limitada, en diferents situacions, per la necessitat de respectar els interessos i les expectatives legí-

times de les persones migrants, així com de garantir el respecte dels seus drets fonamentals.

Aquesta interpretació ens ha de permetre desarmar i denunciar totes aquelles polítiques i pràctiques d'apartheid social que pretenen justificar argumentacions i comportaments que volen actuar com a protectors cap als seus (*primer els de casa*) i com a depredadors respecte dels que consideren enemics (persones migrants).

Cal denunciar aquesta alteració del règim migratori, ja que descansa en la representació de la persona estrangera com a estranya, on la seva condició és vista com una amenaça i on la retòrica de la protecció ja no és cap a elles, sinó contra elles.

Davant d'aquesta manipulació que hem constatat,

El fals dilema entre la por o la diversitat estarà molt present en la campanya de les municipals

la pregunta a formular-nos no només hauria de ser: com és possible aquest horror que comporta una vulneració sistemàtica i constant dels drets de les persones migrants? La pregunta correcta a plantejar-se seria: com hem permès que les persones migrants s'hagin pogut veure privades de molts dels seus drets i llibertats sense que això sigui constitutiu de delictes?

En molts casos, es tracta de manifestes violacions dels drets humans justificades per motius de seguretat, de manteniment de l'ordre i de control de la migració. No són pocs els exemples que en podem trobar cada dia: la identificació i detenció discriminatòria de persones en espais públics per sol·licitar la seva docu-

mentació acreditativa de la situació administrativa (identificacions basades en perfils ètnics, com denuncia any rere any SOS Racisme) o els espais de reclusió caracteritzats per l'espera i la manca de drets (centres d'internament d'estrangers, com el que tenim a Barcelona). Per si això no fos prou, les polítiques de control migratori incideixen en la il·lògica de l'excepcionalitat en promoure la criminalització de la solidaritat i la generalització de narratives tòxiques contràries a les migracions i als estrangers, entre altres mesures.

Ens trobem, doncs, davant d'un procés de deshumanització de les persones migrants fruit de l'augment dels controls migratoris i del desenvolupament de polítiques que produeixen cada cop més vulneracions de drets humans, patiments, explotacions i, fins i tot, morts.

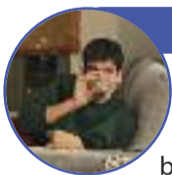
Ben segur que aquest fals dilema entre la por o la diversitat estarà molt present en la campanya de les eleccions municipals. D'aquesta forma, no ens podem quedar de braços plegats. Haurem de saber escollir entre veure la immigració des d'un marc discursiu construït sobre la por a l'altre i la defensa de la seguretat mitjançant mesures pròpies d'un estat d'excepció permanent –amb l'objectiu de reduir els drets de les persones migrants i mantenir-les en un estat d'inseguretat i vulnerabilitat– o aconseguir revertir la situació per tal de fomentar un enfocament de la gestió de la immigració basat en els drets humans.

Ho tinc clar. Segur que defensar el dret a migrar i els drets de les persones migrants contribuirà a fer que les nostres societats siguin més justes i solidàries, on la *mixofília* (l'aposta per entorns heterogenis i diversos) derroti la *mixofòbia* (por d'allò que és desconegut o no es vol conèixer). Independentment que doni o no vots.

Article publicat originalment el 24 d'abril

Aquí es piula

El Twitter en paper

@davidcobo_

Un sol propietari, un gran propietari, té un bloc de 120 pisos i, en plena emergència per l'habitatge, el vol destinar tot a fer-hi nous pisos turístics on fins ara vivien famílies a Barcelona. I pot fer-ho. Per una esclatxa. Una informació de @Benetino [publicada a RAC1 el 26-04-2023].

@AJEnric

Treballar menys per treballar tothom. Però també treballar menys per viure millor. Per participar en la comunitat, per militar, per aprendre, per cantar i ballar i fer teatre, per jugar amb la canalla, per fer-ho tot o per no fer res. Per sobre de tot, treballar menys. #1deMaig

@EvaPiquer

Soc gairebé abstèmia, només m'he emborratxat per error, i puc dir que és complicadíssim viure sense beure. La pressió que he rebut per beure no l'he rebut mai per res més. I em preocupa constatar que la cultura de l'alcohol està arreladíssima entre els joves.

@OriolMalet

Et trobes un amic d'infantesa, del barri i del poble on et vas criar, que no veies feia almenys 30 anys, i que de l'abraçada que et fot quasi et mata de content que està, diu, de veure on has anat a parar professionalment parlant. El *subidón* no es pot comparar amb quasi res.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

grup comunicació 21

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolitana), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Dipòsit Legal: B 43221-2010

www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Casal Lambda

El Casal Lambda ha celebrat el Dia de la Visibilitat Lèsbica amb una sèrie d'actes, alguns dels quals es van fer al Centre LGTBI de Sant Antoni. L'espai va acollir una taula intergeneracional sobre el fet de ser lesbiana i una de literatura lèsbica.

pàgina 12

AV Dreta

L'Associació de Veïns de la Dreta de l'Eixample ha fet una crida al veïnat per tal que alerti sobre punts del barri on hi pugui haver amiant. Tot plegat en el marc de la campanya que impulsa la FAVB per fer un cens sobre la presència d'amiant a la ciutat.

pàgina 14

Col·lectiu Punt 6

El Col·lectiu Punt 6, una cooperativa feminista formada per urbanistes, arquitectes i sociòlogues, organitza una ruta al Fort Pienc per tal de conèixer la història, les lluites veïnals i els problemes urbanístics del barri. Es farà aquest dissabte.

pàgina 18

El + llegalit

líniaeixample.cat

- 1 *Mor un home atropellat per una conductora sense carnet a plaça Catalunya*
- 2 *Una tradició que ningú vol perdre*
- 3 *La calma d'Iván Faure*
- 4 *Valents apressa l'Ajuntament a tirar endavant l'escalinata de la Sagrada Família*
- 5 *La propietat d'un bloc amb 120 pisos podrà convertir-los tots en habitatges turístics*

Safata d'entrada

Laments

per Francesc Reina

Foto: Pexels

Es canten que criden a la compassió són sons amb poder. Despertent sentiments entre la tristesa i la tendresa, perquè el patiment produeix disgust, com el dol que provoca algú que no torna i no s'ha pogut acomiadar –sense segones oportunitats–; com la marxa d'un fill que se'n va a la guerra; com la pena de la dona que queda sola entre el plor dolorós (silencios o estrident) de criatures petites, velles o malaltes.

El plany d'un ocell és semblant al cant de les sirenes, sigui per l'allunyament de la terra estimada o per la cria i l'afany que exigeix. També sorgeix pel desig de llibertat després d'un desterrament o d'una condemna a la presó; pel desconsol per l'abandonament del món rural sense opció per als que voldrien treure'n un profit humil; pel desànim

després de la traïció a altres regions i països; per la despesa militar desbocada; per la vergonya pel tràfic d'animals; per les afliccions causades pels atacs a la natura (incendis provocats, abocaments descontrolats, robatoris d'aigua, emissions tòxiques, enderrocs i ferralla sense recollir...); pel dol que ocasiona l'agricultura i la ramaderia industrial... Més del mateix que reverteix en la nostra salut.

Crits de necessitat per dignificar el sistema de medicina pública, perquè els diners que vagin a les mútues privades no aniran a la sanitat de tot-

hom, igual que passarà amb la gestió de les pensions. Sospirs de patiment quan s'espera el desnonament; la perillosa vida de la filosofia al sistema educatiu; el condol pels accidents laborals; la culpa de continuar sent negre o magribí; els salts mafiosos al nostre mar...

Cançons malenconioses que no tenen fronteres s'omplen d'emocions amb les seves romances de la pèrdua, com les balades, els pasdobles, com moltes àries d'òpera, com les ranxeres, les havaneres, com el blues, el country, el *quejío de sequiriyas, de saetas*... I fins i tot el nostàlgic toc de les campanes.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#CaosARodales

#LaSequeraContinua

#LaFebreSpringsteen

@SergiMaranya: La incidència a l'R2 Sud de Rodalies es podria allargar quatre setmanes. S'ha hagut de reduir la freqüència de trens per l'incendi d'un quadre de senyals.

@324cat: Per sortir de la situació de sequera caldria multiplicar per 10 l'aigua que ha caigut aquests dies, segons el Servei Meteorològic de Catalunya.

@oscarcatradio: Vet aquí la *xuleta* que tenia Springsteen per cridar en català: "Ans bayem diu menja", "us astimem". [Es pot veure a una imatge publicada pel cantant].

Els amics de Peter (Griffin)

per Víctor Porres

Als voltants del Dia del Treballador s'acumulen les propostes i reivindicacions sobre el món laboral expressades des de diversos sectors de la societat. Els que solen fer més soroll són els sindicats, perquè són els que presumptament representen els interessos dels treballadors i, per tant, utilitzen l'aparador de l'1 de maig per reclamar millores salarials, més llocs de feina i altres mesures que garanteixin la qualitat de vida dels treballadors, com la proposta estrella d'enguany, que és la setmana laboral de quatre dies o, dit d'una altra manera, el cap de setmana de tres jornades de festa.

També el sector empresarial aprofita el reclam de la celebració del treball per dir-hi la seva. Aquest és el cas de la companyia Clece, que la setmana passada va anunciar el projecte *Barcelona Emplea*, una iniciativa per oferir feina de diferents perfils professionals a persones en situació vulnerable a través d'un bus que farà parada a quatre ciutats metropolitanes: Sitges, Vallirana, Martorell i l'Hospitalet de Llobregat. És com aquell bus en el qual viatjava Jorge Fernández i el seu equip de rehabilitació d'edificis en el programa d'Antena 3 *Esta casa es una ruina*, però en lloc de guanyar-te uns dies de vacances mentre et reformen la casa aquí el que t'ofereixen és que treballis perquè amb el teu salari et puguis arreglar la casa, si és que en tens.

Uns altres que aprofiten el *dayketing* del Dia del Treballador són les consultores, les empreses de recursos humans i les agències de màrqueting. La xarxa s'omple d'estudis i d'informes sobre les temàtiques més inversemblants relacionades amb el món laboral. D'aquestes, les més curioses i, en certa manera, frívoles són les enquestes sobre els hàbits i costums dels treballadors, que és una manera legal d'investigar la vida del proletari i, alhora, semblar que a les empreses els preocupa com se sent el pencaire i què l'amoïna.

Dins d'aquest àmbit del *work reality*, la que més m'agrada és la branca de les relacions personals en l'àmbit laboral. Per exemple, sabíeu que els professionals que tenen un amic a l'empresa treballen més i millor? Segons un informe de la consultora Gallup, les persones amb un amic a la feina estan més compromeses amb el treball, són més propenses a innovar i a compartir idees, a fer més tasques en menys temps i, compte amb la dada, també es diverteixen més. Quin descobriment! És com aquella antiga frase-acudit que deia: "Masturbar-se està bé, però follant coneixes gent".

treballar? Està clar que la fantasia d'*Il dolce far niente* no està gaire ben vista, perquè sembla comunament acceptat que l'acció natural de l'home és treballar. "El treball us farà lliures", deien els nazis. En canvi, el còmic Pepe Rubianes ironitzava: "*El trabajo dignifica, te honra, te realiza, te luce, te abrillanta y te da esplendor. Hasta te pone cachondo. Es la hostia. Hay que ver lo cachonda que va la gente a trabajar a las seis, las siete y las ocho de la mañana*".

També la música, que sovint és un fidel reflex del sentiment popular, està plena de hits que demonitzen el treball: *No me gusta trabajar* (Los Rebeldes), *La vida pasa felizmente* – *Es una lata el trabajar* (Luis Aguilé), *Sympathique* – *Je ne veux pas travailler* (Pink Martini)... I després tenim Peret, que a *Saboreando* cantava: "*El portero de mi casa dice que ya no trabajo, que le pregunte a su hija cuando la tengo debajo*". Aquest vers rumber sembla l'himne de l'incansable rei emèrit: potser en sa vida mai s'ha acotxat per treballar ni per arregar un tovalló del terra, però, pel que es veu, no ha parat quiet i mai li ha fet mandra saltar de llit en llit. De fet, entre ell i Julio Iglesias, podrien colonitzar tota Austràlia amb la seva descendència.

De la mateixa manera que sempre hi ha un dentista díscol que no coincideix amb els altres nou a l'hora de recomanar un dentífric, a les enquestes sobre el món laboral també es recull un petit percentatge d'*outsiders* que opinen, però com que són minoria, no es converteixen en tendència. Són autèntics mestres esquivant el treball que s'inspiren en altres personatges que han arribat a la fama per no fer res o per fer-ho malament, com Homer Simpson, Jeffrey Lebowski, Peter Griffin o Jay i Bob el Silenciós. Gent *random* que, quan en els estudis de mercat els pregunten "què estàs fent actualment?", pot ser que els responguin "preparant un collar de macarrons per al Dia de la Mare".

Article publicat originalment el 2 de maig

Foto: Pexels

Un altre estudi –aquest, de l'empresa Randstad– diu que vuit de cada deu treballadors espanyols afirmen que compten amb, com a mínim, un amic a la feina i que estan més contents que un gínjol. Tant, que donen més importància al valor d'aquesta amistat que al seu propi sou. En part, s'entén, perquè passem un terç de la nostra vida treballant, per la qual cosa compartim més hores amb els companys de feina que amb la nostra família o amb el gat, i ja se sap que el tracte porta el contacte.

Ara bé, tenir un amic a la feina compensa o seria millor estar més sol que un mussol però no haver de

Les millors perles

Un estudiant de Seül (Corea del Sud) es menja una obra d'art valorada en 120.000 dòlars. L'obra en qüestió era un plàtan enganxat a la paret amb cinta adhesiva. En veure-la, el jove no va dubtar a cruspir-se la fruita. "Tenia gana", ha al·legat.

Truca al 112 en ple atac d'al·lèrgia i l'operari que l'atén el pren per un bromista. Li va passar a un noi de 15 anys de les Illes Balears, que resulta que tenia un col·lapse pulmonar. El 112 podria haver de pagar 100.000 euros.

Aprofitant la visita del director de cinema Steven Spielberg a Montserrat, acompanyat dels Obamas, des de Montserrat li van fer una proposta: fer una pel·lícula sobre Bonaventura Ubach, "l'Indiana Jones de Montserrat". Això promet.

La Junta Electoral ha obligat la CUP de Moià a refer la seva llista electoral per a les municipals del pròxim 28 de maig perquè resulta que no és paritària. Hi falten dones? Doncs no: n'hi ha "massa".

Twitter (@FCBfemeni)

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Manuel
S.V. Beuter

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Nùria
Parlon

Arnau
Nadeu

Tribuna

1322 o el subsol com a refugi

per David Fernández

Foto: Pexels

«Abans que un bombardeig la tornés boja»
‘Homenatge a Teresa’, Ovidi Montllor

Cada dia, a cada passa, una primíssima línia fràgil ens separa, o potser ens adhereix sense solució de continuïtat, amb un subsol que encara conté els substrats del que som, concentra totes les pors acumulades i condensa el trencaclosques d'una memòria fràgil. Ho dic perquè ara que la Model ja no és presó, rere 100 anys d'història i 113 penes de mort, esdevé gairebé imprescindible no perdre's la impressionant feina que han realitzat la fotògrafa Ana Sánchez i l'historiador Xavier Domènech sobre els refugis antiaeris de quan ploïen bombes a la ciutat que no era dels prodigis. Es trobaran, es toparan, amb 170 imatges sobre aquella Barcelona subterrània, construïda, com és norma de la resistència en aquesta país, a través de l'autorganització, l'enxarxament veïnal i l'esforç comunitari de la rereguarda. Si s'atansen a l'antic pou del dolor i el càstig que és la vella presó veuran, a les galeries 3 i 4, una insondable exposició cartografiant i localitzant 1322 refugis autoconstruïts, on barcelonines i barcelonins es protegiren del foc del cel i on se salvaren milers de vides. L'Ana hi ha posat el cos, l'ànima i l'ull per tots nosaltres. Llun tènue contra l'horror i ull personal entre penombres, sota tots els clarobscurs, per garantir una mirada col·lectiva en els replecs de la memòria. Aquell subsol no és pas lluny, i sobre ell caminem quotidianament. El passat 30 de març, quan s'inaugurava, encara prenia la paraula la veïna de Sant Andreu Montserrat Sala, a 94 anys. Com a testimoni viu en primera persona. Tan lluny i tan a prop.

La memòria no ens deixa mai en pau i, alhora, és impossible construir cap pau sense ella. Alacant, Barcelona, Gernika i aquells primers bombardejos feixistes contra la població civil van inaugurar, com a laboratori de proves necròfil, un model vertical de destrucció demencial que acabaria normalitzant-se. Santiago Alba Rico va escriure fa molt temps sobre aquesta aporia irresoluble: si els camps de concentració nazi foren un holocaust horitzontal, Hiroshima i Nagasaki –246.000 morts– van fundar el funest extermini vertical des de l'aire per esborrar ciutats senceres en un no res. Però, paradoxalment, com recorda Alba Rico, l'ordre mundial del 1945 va prohibir el terror dels lager mentre legalitzava la crueltat dels bombardejos. Ahir o avui, mentrestant, les veritats nòmades que Palau i Fabre va deixar escrites al seu ‘Gernika’ encara romanen i perduren: «Els infants jugaven a guerra quan de sobte, del cel, d'on venen, diuen, els àngels i els ocells, queia un xàfec de foc, el cel era l'infern, l'ordre s'havia capgirat. Tres hores com una eternitat i aquell joc s'extingia. Els infants ja no jugaven a guerra: la guerra els havia exterminat. Ara tot-hom pensava igual, perquè tots els cadàvers pensen el mateix. I així començava la gran uniformitat».

La desmemòria també uniformitza. I les ombres del passat de '1.322' no són només fantasmes del present, sinó estrictes realitats contemporànies a les quals ens hem acostumat amb parsimoniosa i radical indiferència contemporitzadora. I sí, mirarem l'ahir per poder copsar el present i saber descodificar el futur. L'exposició no és el que aparenta –a cavall de la història, la cartografia o l'arqueologia–, sinó molt més, i m'atreviria a dir que tot el contrari –present, brúixola i futur. Si no, no imaginarem les sirenes i les corredisses civils d'ahir pensant en les corredisses cap al metro de Kíiv d'avui mateix. Mal ens pesi, el cel de plom s'ha reproduït de forma ininterrompuda des de 1945. Facin la llista de memòria, si no. Dresden, Saigon o Santiago de Xile. Sumem-li la memòria de Sarajevo fa 30 anys, de Bagdad i Fallujah en fa 20, d'Alep en fa 10 o del Iemen des de fa vuit anys. Com si no n'aprenguéssim mai –aprendre a mirar, sostenia John Berger. La mirada, a propòsit de l'exposició, conté una radical dualitat: la mirada asèptica del pilot del bombarder que prem el botó és la que destrueix el món d'una sola revolada. La mirada de l'Ana, antídote i antagonica, és el que el salva.

Res no cau del cel –les bombes, sí– i tot es cou sempre arran de terra, des dels subsols on tantes vegades ens hem hagut de refugiar. Tampoc res comença avui. Les lluites democràtiques de llarg recorregut per la recuperació dels refugis antiaeris endinsa les arrels, també, en el dèficit estructural i fundacional dels oblidats del 1978. Entre les pioneres que el van obrir fa molt temps hi serà i hi destacarà sempre la Pilar Frutos. Una amiga em recorda que els primers a enfrontar-se a qualsevol mur són els que es deixen la pell i la cara per forçar la primera esclatxa. I sí. Només érem vailets de barri, fèiem les festes de Gràcia cada estiu a la plaça del Diamant i allà estava ella, colze a colze, per evitar que, col·lectivament, la postmodernitat s'endugués la memòria. Allà on volien fer un pàrquing s'hi va quedar finalment el refugi, sota la mirada agràida del crit de la Colometa de la Mercè Rodoreda. Recordar avui hores de reunions, de cartells, de tríptics, d'actes i de protestes és parlar incessantment de la Pilar, tossuda i tenaç, i connecta directament amb l'enxarxament veïnal com a refugi democràtic –quan ploïen bombes i quan granissaven oblidats. Un mal dia d'un 2020 impossible, la Pilar ens va deixar, i aquest dissabte, finalment, amigues, companyes i periodistes podrem retre-li el merescudíssim homenatge pendent que li devíem, i que ens devem, al Centre Artesà Tradicionari de la Vila de Gràcia. Serà a les dotze del migdia i servirà per dir-li ‘i gràcies sempre’. Per ensenyar-nos que no oblidar d'on venim ni deixar d'esbrinar on volem anar requerirà sempre saber quin sòl trepitgem i quants subsols es mantenen encara vius.

Article publicat originalment el 21 d'abril

“

La memòria no ens deixa mai en pau i, alhora, és impossible construir cap pau sense ella. Alacant, Barcelona, Gernika i aquells primers bombardejos feixistes contra la població civil van inaugurar, com a laboratori de proves necròfil, un model vertical de destrucció demencial que acabaria normalitzant-se

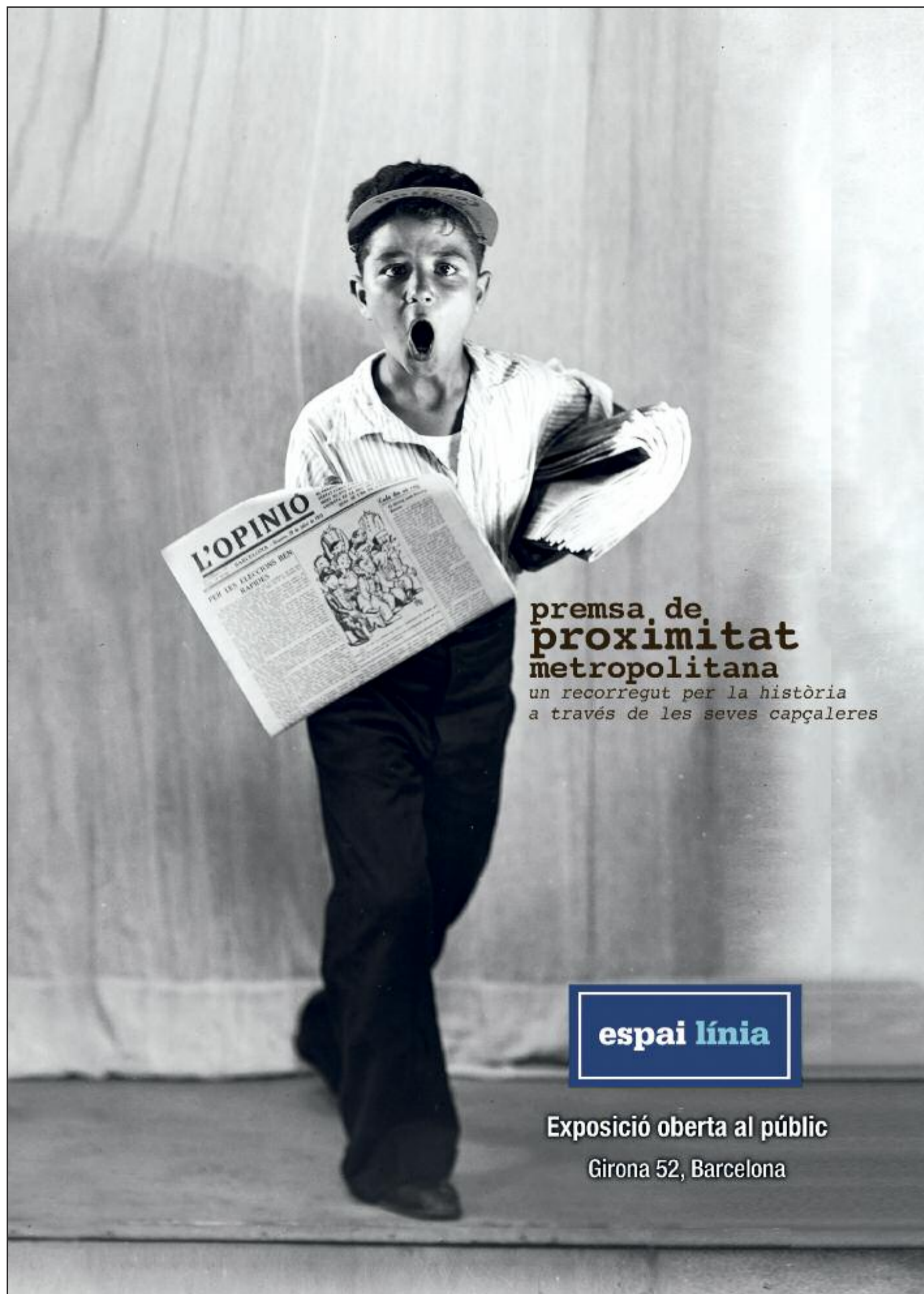
”

Flaixos

@SilCatNa: Tot sovint acaben a les consultes de psicologia les persones que tenen relació estreta amb persones que necessiten anar al psicòleg i que no hi volen anar.

@iuforn: La Lliga de [Javier] Tebas és la dels tossuts. El Madrid tossut que la guanyi el Barça i el Barça tossut a no voler-la guanyar.

@xalzfm: Un cap de setmana de tres dies: un per descansar, un per socialitzar i un per fer tot allò que no tens prou temps per fer durant la setmana.

premsa de
proximitat
metropolitana

*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic

Girona 52, Barcelona

L'Ajuntament ha adquirit per 4,6 milions d'euros dos edificis que es troben a l'Eixample i al Raval. En concret, el primer és un bloc situat al carrer Consell de Cent que té 11 habitatges llogats i que s'incorporaran al parc públic municipal.

“Tinc tota la meua vida aquí”

» En Xavi és veí del bloc de 120 pisos del carrer Tarragona que s'està convertint en un edifici turístic
» La propietat no renovarà els contractes de lloguer i ja ha començat a remodelar els primers pisos

Guillem Francàs
ESQUERRA

La setmana passada es coneixia que una immobiliària té la llicència per convertir un edifici sencer del carrer de Tarragona en un bloc per a turistes. Estem parlant de 120 pisos, on viuen llogaters —entre ells veïns amb renda antiga— que poden perdre casa seva. El bloc està situat entre els carrers de València i el d'Aragó

L'origen de la situació es deu a una esclatxa judicial a l'ordenança que prohibeix la concessió de noves llicències per a pisos turístics des del 2019. La propietat del bloc, la immobiliària Gallardo, que alhora és propietat de la família de la dona de Manuel Valls, Susana Gallardo, va demanar les llicències el 2019, just després que la justícia tombés la primera normativa del govern de Colau aprovada el 2017. El TSJC la va

anul·lar el 2019, moment que va aprofitar la propietat per posar en marxa els tràmits abans no s'aproves la nova regulació.

EL TESTIMONI

En Xavi és una de les persones afectades per aquesta situació. Viu amb la seva dona, tots dos són jubilats i tenen contracte fins gairebé el 2028, però no estan tranquils: “Jo tinc tota la vida aquí, no volem marxar i menys quan s'acabi el contracte, que tindrem 80 anys”. I és que el veí del bloc explica que cada matí va a casa el seu fill, que viu molt a prop de casa seva, i cuida dels nets fins que van a escola: “Si haig de marxar com ho faré? I si visc a l'altra punta de la ciutat? Què passarà amb nosaltres? No volem marxar”, sentència.

La situació al bloc s'ha tornat complicada perquè des de fa un any la propietat ja ha començat les reformes a diferents pisos que ja ha buidat perquè no renova el con-

El bloc de pisos del carrer de Tarragona que es convertirà en un edifici turístic. Foto: Google Maps

tracte als llogaters anteriors: “Nosaltres fa uns dos mesos que coneixem les intencions de la immobiliària, però ara entenem el moviment que hem anat veient els últims mesos”, explica en Xavi. I és que els veïns es van assabentar del cas gràcies a la Xarxa d'Habitatge de l'Esquerra de l'Eixample. Un cop van conèixer la informació, han començat a treballar junts

per intentar asseure's amb la propietat a negociar una alternativa mentre no arribi una possible revocació per part de l'administració.

Així doncs, la intenció de la propietat és anar esperant que els contractes arribin a la seva fi per no renovar-los i deixar els pisos buits per convertir-los en habitatges turístics. Una pràctica que ja fa un any que fan. “Ens moles-

ta el soroll, la pols i tot el moviment que fan les obres per canviar els pisos”, explica en Xavi. De fet, denuncia que no poden obrir les finestres perquè els entra la pols.

Aquest veí acaba lamentant que a l'Ajuntament aquest cas l'ha agafat “amb la guàrdia baixa”. Per això afirma que lluitaran fins al final, però sense l'ajuda de l'administració creu que serà impossible.

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

 www.cruzroja.es

 BIZUM al **33512**

 900 104 971

 Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (individual)

33€ Set cuina (5 persones)

20€ Tendals plàstics 4 x 6 metres

* L'import íntegre [3€ IVA *incl.] del missatge es destinarà a Cru Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel). Att. client 900 104 971 donatvos@cruzroja.es. Pol. Prot. dades www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhev / Ukrainian Red Cross Society

525 mitjans associats

associació de mitjans d'informació i comunicació

amic

“Mitjans de proximitat, periodisme de confiança”

www.amic.media

UNHCR ACNUR
La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

Sant Antoni Comerç s'ha afegit a la nova edició del concurs *Si l'encertes, l'endevines*, del Consorci per a la Normalització Lingüística (CNL). Les botigues adherides exposen cartells amb il·lustracions i els clients han d'endevinar quines frases fetes representen.

Medalla d'Honor per a la feina de Maria Masclans al mercat

RECONeixEMENT ▶ Maria Masclans és la sisena generació d'una família de bacallaners del Mercat de Sant Antoni i fa dotze anys que presideix el mercat del fresc. La seva dedicació li ha valgut ara la Medalla d'Honor 2023, a proposta del Districte de l'Eixample, que destaca "la seva tasca d'una dècada" al capdavant del mercat i "la seva implicació amb el barri". La proposta es va fer a principis de març i es va aprovar per unanimitat al ple municipal de divendres passat.

"Va ser una sorpresa. Em sento molt satisfeta de la meua feina, però hi ha tanta gent treballant pel mercat i pel barri, que jo soc una més. No pensava que ningú s'hagués fixat en mi", diu Masclans, amb humilitat sincera. "No necessitava un reconeixement, però ara que l'he rebut em fa il·lusió i estic molt agraïda", afegeix.

La Medalla d'Honor, d'alguna manera, és també una distinció per a una família que ha format part del Mercat de Sant Antoni des d'abans fins i tot que existís l'e-

Maria Masclans, presidenta del fresc del Mercat de Sant Antoni. Foto: Ajuntament

quipament, quan els paradistes s'instal·laven a la plaça del Pedró. "Si fa tants anys que ens dediquem a això és perquè cada generació ha fet un pas evolutiu i s'ha sabut adaptar als nous temps", defensa Masclans. També assegura que l'esperit de cooperació, tan propi dels mercats, ha passat de generació en generació i s'ha extrapolat al conjunt del barri.

MATRIARQUES DEL BACALLÀ

"El mercat és el primer lloc on la dona va poder tenir un negoci al

seu nom, sense permís del marit", recorda Masclans. Potser per això les dones han tingut "un paper molt important" a la bacallaneria de la seva família, que ha estat un exemple de "matriarcat", diu l'actual presidenta del fresc del Mercat de Sant Antoni. "El pare de la meua àvia marxava més d'hora del mercat per anar cap a casa i posar l'olla al foc per fer el dinar", relata Masclans, orgullosa de venir d'una família on la igualtat de gènere ja s'estilava el segle passat.

El Casal Lambda reivindica i celebra la Visibilitat Lèsbica

LGTBI ▶ "Tot i que aparentment estiguem avançant en qüestió de drets, la realitat és que continuem patint discriminació per dos motius: ser dones i ser lesbianes". Aquesta afirmació de Leticia Falzone, coordinadora del Grup de Dones del Casal Lambda, explica per què encara cal reivindicar el Dia de la Visibilitat Lèsbica.

Aquesta jornada es commemora el 26 d'abril, però enguany les dones del Lambda la van allargar fins al diumenge, dia 30. Els primers actes van tenir lloc al Centre LGTBI, que va acollir

una taula intergeneracional sobre el fet de ser lesbiana, una taula de literatura lèsbica i la projecció de dos documentals. "Tots aquests actes van tenir molt bona acollida, fins i tot més de l'esperada", celebra Falzone.

La resta d'activitats van ser al carrer. Dissabte durant tot el dia va tenir lloc la Festa Bollo a la ronda Sant Antoni i diumenge hi va haver la bicicletada *Bollos sobre rodes*, que va acabar amb una *pe-tonada* a l'Arc de Triomf, un gest reivindicatiu que s'havia deixat de fer i ara han volgut recuperar.

Un moment de la Festa Bollo que es va celebrar dissabte passat. Foto cedida

152.900

lectors metropolitans

usuaris únics del 01/03 al 31/03 del 2023

línia

Per a les dones atrapades en el **tràfic de persones**, la diferència entre la llibertat i l'esclavitud està en el teu suport.

Ajuda'ns a salvar les seves vides.

DONA ARA

AMB EL TEU SUPORT PODEM RESCATAR A NOIES ATRAPADES EN EL TRÀFIC DE PERSONES I L'EXPLOTACIÓ SEXUAL

#rompeconlatrata

sonrisasdebombay.org

Dreta de l'Eixample

líniaeixample.cat

3 de maig del 2023

Seguretat | Guàrdia Urbana i Mossos es traslladen

L'oficina conjunta dels dos cossos policials de l'Eixample s'ha traslladat al carrer Pau Claris 158. La nova Oficina d'Atenció a la Ciutadania (OAC) substitueix l'antiga seu del carrer d'Aragó 332 que va tancar el 17 d'abril.

Demanen ajuda veïnal per trobar llocs on hi ha amiant

SALUT ▶ La Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona (FAVB) ha començat fa poc una campanya per un cens sobre la presència d'amiant als barris de la ciutat. Al barri, l'Associació de Veïns i Veïnes de la Dreta de l'Eixample col·labora en la iniciativa.

Així doncs, l'objectiu és que els veïns del barri col·laborin amb l'entitat per trobar tots els espais que estiguin coberts amb uralita. Per això l'associació veïnal demana que s'observin els patis privats i que si algun veï localitza un espai amb aquest mineral, ho faci saber a l'entitat l'adreça concreta i fotografies. Tot plegat, per traslladar les ubicacions a la Generalitat en el marc del Programa temporal per a l'Erradicació de l'Amiant que es va aprovar el novembre del 2022.

I és que l'amiant és un mineral metamorfològic que conté cristalls en forma de fulles ordenades per capes i la seva exposició a la pols posa en perill la salut dels treballadors que el

L'amiant és un mineral perillós per a la salut. Foto: Arxiu

manipulen. De fet, pot provocar malalties pulmonars com l'asbestosi o el càncer de pulmó. És per la seva perillositat que es va prohibir el seu ús, producció i comercialització el 2001.

NECESSITA UNA EMPENTA

El president de l'Associació de Veïns de la Dreta de l'Eixample,

Jaume Artigas, explica que fins ara la crida ha rebut poca resposta i assegura que és un procés "lent". Artigas afegeix que han trobat dues noves localitzacions, a més de les que ja tenien.

Amb tot, la campanya estarà oberta de manera indefinida sempre que el programa de la Generalitat continuï vigent.

La Kidical Mass recorrerà una part del barri

MOBILITAT ▶ La nova edició de la Kidical Mass, una pedalada oberta a tothom que reclama el dret de qualsevol infant a poder-se moure en bicicleta sense perill, se celebrarà aquest diumenge 7 de maig. És una iniciativa que organitzen la Xarxa Bicibús Barcelona, el Bicicleta Club de Catalunya (BACC), la Revolta Escolar, l'associació Camí Amic, BikeVidrera i Eixample Respira.

La pedalada començarà a les 12:30 h del matí a la plaça Francesc Macià i recorrerà les grans vies de la ciutat com la Diagonal, passeig de Gràcia, la Gran Via i

el passeig de Sant Joan, tot per acabar el recorregut, una part important del quals es farà a la Dreta de l'Eixample, al Parc de l'Estació del Nord.

La jornada servirà perquè la Xarxa Bicibus Barcelona posi de manifest les seves reivindicacions. Aquestes són una major xarxa de bici accessible i segura per als infants, carrils bici ben connectats i senyalitzats, segregats i amb interseccions segures, ampliar i millorar els aparcaments de bicis als entorns escolars i incloure la visió dels infants en les polítiques de mobilitat.

Un moment de la Kidical Mass del 2022. Foto: ACN

Dijous 4 de maig a les 19:00h

Conversa amb

Daniel Sirera

Candidat del PP a Barcelona

La ciutat metropolitana:
progrés i futur

Hi haurà torn obert de preguntes

Organitza:

La Casa
dels **Barris**

espai línia

Entrada lliure

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Madel

I trobada de pàdel benèfic

Unitat Salut Mental mamà-bebé

A benefici de

Organitza **FUNDACIÓN MARCET**
Instal·lació **MEILAND**

06/05/2023
De 9h a 18h

- Preu inscripció: 25€
Els beneficis obtinguts aniran destinats a aquesta unitat
- Data final d'inscripció: 23/04/2023
- Mètode d'inscripció:
Welcome pack saludable

COORDINADORA
**D'ENTITATS
D'HORTA**

línia
el diari
metropolità

UNO PADEL

Sagrada Família

líniaeixample.cat

3 de maig del 2023

Sostenibilitat | Torna el 'Renova la teva roba'

Aquesta setmana ha començat una nova edició del cicle 'Renova la teva roba', que fomenta l'intercanvi de roba per evitar residus. Hi participen l'Aula Ambiental, l'Espai 210 i el Casal Transformadors i s'acabarà el 9 de juny.

L'obra de l'illa d'equipaments no convenç el mercat del barri

COMERÇ ▶ Ja fa un mes de la posada en marxa de la rehabilitació de l'illa d'equipaments de la Sagrada Família, situada entre els carrers de Mallorca, Provença, Padilla i Lepant. En aquest punt conviuen el centre cívic, la biblioteca, un casal de gent gran, un casal infantil i el Mercat de la Sagrada Família. I, en aquest últim equipament, sembla que l'actuació no convenç. De fet, el president del mercat del barri, Juli Lucas, confessa que se sent "decebut i enfadat".

El Mercat de la Sagrada Família, en una imatge d'arxiu. Foto: Línia Eixample

Tal com explica Lucas, les obres encara no afecten el mercat, però ho faran aquest estiu. "Ens tancaran tres setmanes a l'agost. Som empreses, no ens va bé que ens obliguin a tancar en cap moment de l'any", es queixa Lucas, que critica que els paradistes no rebran "cap indemnització". D'altra banda, considera que el projecte no s'ha fet pensant en el mercat, sinó en la resta de serveis de l'illa. En aquest sentit, recorda que no és una iniciativa de l'Institut Municipal

de Mercats, òrgan al qual fa anys que els paradistes de la Sagrada Família reclamen millores.

Una de les actuacions que contempla la rehabilitació de l'illa és la instal·lació d'una coberta fotovoltaica al mercat "que aportí una solució energètica passiva més eficient i llum natural a les parades", segons l'Ajuntament. "Ja es veurà si això redueix el cost de l'energia per als paradistes", diu Lucas, escèptic. A més, denuncia que "fa deu anys" que els paradistes es

queixen d'aquesta qüestió i que el consistori hi ha posat fil a l'agulla ara "per la biblioteca i el centre cívic".

LA REHABILITACIÓ DE L'ILLA

Després d'haver reformat la biblioteca, les obres que es van posar en marxa a principis d'abril a l'illa d'equipaments han de servir per redistribuir els diferents serveis, renovar les façanes i el pasatge d'accés als jardins de l'interior d'illa i millorar-ne l'aïllament tèrmic i la ventilació natural.

La Sagrada Família rep la Filharmònica de Berlín

CULTURA ▶ Fa més de trenta anys que l'Orquestra Filharmònica de Berlín escull un escenari emblemàtic europeu per oferir un concert adreçat a tot el continent coincidint amb l'1 de maig, Dia Internacional del Treball i aniversari de la fundació de la Filharmònica. En aquesta ocasió, el lloc seleccionat ha estat ni més ni menys que la Sagrada Família. Així doncs, la basílica va acollir dilluns l'actuació de la Filharmònica de Berlín de la mà del cor de l'Orfeó Català.

Sota la direcció de Kiril Pe-

trenko, les dues agrupacions van interpretar, entre d'altres, diverses obres de Mozart, com la *Símfonia núm. 25* o la seva *Missa de la Coronació*. A més, van oferir *Gebet für die Ukraine* ("Oració per a Ucraïna"), de Valentin Silvestrov, o *Requiem for strings*, de T. Takemitsu.

La Sagrada Família va posar a disposició del gran públic 1.200 entrades per a l'assaig general previ al concert, el dia 30 d'abril, i 200 entrades per al concert del dia 1. S'hi van inscriure més de 21.000 persones.

Un moment del concert. Foto cedida a l'ACN per Monika Rittershaus

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

Ayuda
en Acción

Dilluns 8 de maig a les 18:00h

Conversa amb
Anna Grau
Candidata de Ciutadans
a Barcelona

**La ciutat
metropolitana:
progrés
i futur**

*Hi haurà torn
obert de preguntes*

Organitza:

La Casa
dels **Barris**

espai línia

Entrada lliure

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE

Vine al
CENTRE
del Centre

mac
SEPHORA
New Spa Concept
URBAN OUTFITTERS
havaianas
Amorino
LACOSTE
SIDESTEP
HABANNA
STARBUCKS
TRASPINE
Hi Cream
JIMMY LION
MELIÙRE

EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE

EL TRIANGLE
El Centre del Centre

Què pensaria Jane Jacobs del barri?

» El Col·lectiu Punt 6 organitza un "recorregut Jane Jacobs" per descobrir el Fort Pienc aquest dissabte
 » Aquestes rutes permeten conèixer les històries, lluites veïnals i problemes urbanístics dels barris

Anna Utiel
EL FORT PIENC

Al Nova York de finals dels anys cinquanta i principis dels seixanta, va agafar força una proposta del planificador urbanista Robert Moses que traçava una gran autopista al districte de Manhattan. Afortunadament, hi va haver veus dissidents que van voler parar-li els peus. Entre aquelles veus va destacar la de Jane Jacobs, una urbanista i activista que, a més de guanyar la seva croada contra Moses, es va convertir en tot un referent. Tant és així que, des del 2007, s'organitzen arreu del món els anomenats recorreguts Jane Jacobs. Es fan a principis de maig, coincidint amb el seu aniversari, i serveixen per conèixer els barris, les seves històries i lluites veïnals i els seus problemes urbanístics a través de la mirada de Jacobs.

A Barcelona, aquestes rutes es fan des del 2011 gràcies al Col·lectiu Punt 6, una cooperativa formada per urbanistes, arquitectes i sociòlogues que treballen per "repensar els espais domèstics, comunitaris i públics des d'una perspectiva feminista". Cada any trien un barri diferent i enguany l'escollit ha estat el Fort Pienc. El recorregut tindrà lloc aquest dissabte, 6 de maig, i començarà a la plaça del Fort Pienc.

"En aquests recorreguts, qui parla és la gent del barri, no nosaltres", deixa clar Blanca Valdivia, membre del Col·lectiu Punt 6. És per això que sempre organitzen l'activitat de la mà d'alguna entitat, que en aquest cas és el Centre Cívic Ateneu Fort Pienc, i busquen la participació d'altres associacions, col·lectius i veïns. D'altra banda, també els acompanyarà l'arquitecta feminista Zaida Muxí, sempre present en aquestes rutes.

Així, la caminada pel Fort

L'illa d'equipaments del Fort Pienc és un exemple de victòria veïnal. Foto: Ajuntament

Pienc permetrà "construir o reconstruir la memòria col·lectiva" del barri amb els testimonis del propi veïnat. "Cal recordar que moltes coses les tenim gràcies a les lluites veïnals, fet que ens ha de convidar a continuar lluitant", subratlla Valdivia. Un bon exemple d'això, diu, és l'illa d'e-

quipaments del Fort Pienc, que precisament es troba en plena celebració del seu vintè aniversari. "Per a nosaltres és un referent", admet Valdivia.

"EXPLICAR LES VICTÒRIES"

"A més d'assenyalar les coses que no estan bé, és important expli-

car les victòries, perquè ens animen a continuar", defensa aquesta sociòloga urbana. Amb tot, convida tot el veïnat del Fort Pienc a participar en el recorregut Jane Jacobs, però també als habitants de la resta de la ciutat. "Sempre és bo conèixer altres barris i altres lluites", conclou.

Tothom contra el càncer

Fes una **donació** i impulsa la **recerca** per aconseguir més del **70% de supervivència** en càncer.

COL·LABORA-HI A:

dona.contraelcancer.es

@contraelcancer.es

BIZUM codi 06097

11 DE MAIG | DIA DE LA COLLECTA #TODOSCONTRAELCÀNCER
 900 100 036 | asociacioncontraelcancer.es

associació
 contra
 el càncer

Basha Changue va conversar amb el subdirector d'edicions, Albert Ribas. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Basha Changue: “Els comuns han passat del ‘sí se puede’ a ‘això ja ens va bé’”

Albert Alexandre
BARCELONA

Missió: tornar a tenir representació a l'Ajuntament de Barcelona després de quedar fora del consistori en les eleccions del 2019. Basha Changue no va fer grans promeses ni, com altres candidats, va assegurar que aspira a governar la ciutat. La candidata de la CUP a Barcelona, en una conversa mantinguda amb el subdirector d'edicions *Línia*, Albert Ribas, a l'Espai Línia dimarts 25 d'abril, va dir que la prioritat de la seva formació és, ras i curt, tenir presència al consistori. En l'entrevista, que s'emmarcava en el cicle de conferències *La ciutat metropolitana: progrés i futur, organitzat pel Línia*, Changue va afirmar que “ja se sap què passa quan la CUP no és a les institucions”. “Tenir presència institucional vol dir fer-ho amb les veïnes organitzades que han plantat cara a la ciutat dels voltors”, va afegir.

En aquest sentit, la línia discursiva del partit anticapitalista implica presentar-se com una formació veritablement d'esquerres que dista dels comuns o d'ERC. Tal com la candidata ja ha apuntat des que es va conèixer que seria la cap de llista de la CUP, i va reafirmar un altre cop a l'Espai Línia, “els comuns han sucumbit al capital d'una forma deshonest”. “Som conscients que les institucions tenen limitacions, però Barcelona en

Comú, en lloc de reconèixer-ho, ha volgut vendre que les seves decisions eren el millor que es podia fer”, va dir. “El que va començar amb un *sí se puede* ha passat a *això ja ens va bé*”, va criticar. Tanmateix, preguntada per Ribas sobre les querelles que ha rebut Colau i el seu equip d'empreses o particulars per tirar endavant les seves polítiques, Changue va assenyalar que “són un bon senyal”. Amb tot, va preguntar-se de forma retòrica “quantas querelles s'han posat des de l'Ajuntament”. “Confrontar sempre serà el camí”, va afegir.

És per tot això que Changue no va voler parlar de pactes. “Tenim ganes de poder prendre la decisió de parlar amb ERC o els comuns, i per això hem de tenir representació a l'Ajuntament”, va insistir la candidata.

MODEL BARCELONA

La CUP –no és cap secret– fa una esmena a la totalitat al model de ciutat de Barcelona. Per a la formació, cal reformular de cap a peus el projecte urbà internacional aplaudit des de diferents sectors de la capital catalana. “Apostem per un decreixement turístic i una diversificació de l'economia”, va explicar Changue. Segons la candidata, cal generar llocs de feina fora del sector serveis i reduir el pes d'una “indústria enfocada a servir i a treure profit de la ciutat-aparador que fa que les persones no puguin viure a Barcelona”. D'a-

questa manera, la cap de llista dels anticapitalistes va assegurar que això no vol dir anar en contra de les feines que tenen valor afegit, com per exemple les que tenen a veure amb la biomedicina o la tecnologia. Per a ella, el problema és que aquestes indústries “generen llocs de feina, no es pot negar, però no per a les persones que viuen a la ciutat, sinó per a nòmades digitals que venen aquí, cobren sous internacionals i es poden permetre uns lloguers cada cop més alts”. “La gent que ve de pas, com els *expats*, no contribueix a enfortir els barris, i això té conseqüències en matèria de seguretat o de neteja”, va explicar. “No són usuàries de la sanitat pública, perquè ja tenen sanitat privada, o no escolaritzen els seus fills a les escoles públiques, i els serveis públics perden usuaris i qualitat”, va detallar.

Per tot això, segons Changue, Barcelona ha de ser “la capital del país” i el seu model de ciutat “ha de connectar amb tot el territori”.

SOLUCIONS A COP DE BARRI

Durant tota l'entrevista, Changue va voler mostrar la CUP com l'opció més propera “als veïns dels barris”. En aquest sentit, per a la candidata, molts dels problemes de la ciutat se solucionarien si s'enfortissin les xarxes veïnals de Barcelona. És el cas de la neteja. “Quan tens una comunitat forta i sents que el barri és teu, el cuides i no llences

brossa on no toca”, va dir. “En canvi, la gent de pas no sent la ciutat com a seva i no la cuida”, va criticar.

Tanmateix, Changue també va considerar que per solucionar el problema de la neteja és necessari que el servei sigui 100% públic. “Quan algú té garantit els drets laborals treballa millor”, va assegurar. “Hi ha serveis que no admeten lucre, ni entrar en la lògica cost-benefici, com la neteja o la salut”, va afegir.

Per altra banda, el teixit veïnial també és part de la solució, segons Changue, pel que fa a la seguretat. “No volem menystenir les situacions que han patit els veïns i veïnes, però el relat de la inseguretat és un relat fabricat”, va dir. Així, la política va voler ampliar el focus en aquest tema i parlar de seguretat comunitària. “Entenem la seguretat com tenir sostre, poder pagar els subministraments o poder tenir un barri que et sentis teu, i que quan vegis que li passa alguna cosa a la veïna reaccionis”, va explicar per afegir que la seguretat és “tenir comunitats fortes i evitar que la gent hagi de delinquir per viure”. Així mateix, Changue va oposar-se a qualsevol solució que impliqui més agents de seguretat al carrer. “La policia genera inseguretat a la gent no blanca”, va sentenciar.

PUNTS EN COMÚ

Malgrat oposar-se a la gestió dels comuns, Changue va considerar, sempre amb matisos, que

hi ha elements que han estat positius per a la ciutat. Es va referir a les superilles. “Són necessàries en aquells indrets on els pisos són molt petits”, va dir. Amb tot, va considerar que la manera com s'ha aplicat aquesta pacificació dels carrers ha estat contraproductiva. “Sobre el paper són bones idees, però a la pràctica els veïns de dins es queixen de l'augment dels preus dels pisos i els de fora de l'augment dels cotxes”, va apuntar. A ulls de la candidata, succeeix el mateix amb mesures com la Zona de Baixes Emissions, que s'ha aplicat “sense una visió global” i ha tingut un impacte sobre les classes treballadores. “Per als operaris que no poden anar en metro amb el maletí, aquesta mesura és molt dolenta”, va exemplificar.

CONTRA L'AMB

Sens dubte, en un moment en què la majoria de partits aplaudeixen la idea de metròpoli, les paraules de Changue en aquest tema són d'allò més contundents. La de la CUP va afirmar que l'Àrea Metropolitana de Barcelona és una “menjadora de recursos que es distribueixen entre els barons socialistes”. A més de titllar l'organisme d'opac, va apostar per la seva “dissolució”.

▶ Escaneja el codi QR per veure la conversa sencera en vídeo

L'equip d'Iván Faure visitarà el pròxim diumenge 7 de maig el CB Igualada, en partit corresponent a la 26a i última jornada de la fase regular de la Copa Catalunya femenina. El CB Roser hi arribarà després de la seva victòria per 47-35 contra el Joventut Les Corts del passat 29 d'abril.

L'aventura d'Àlex Giró

» La jugadora del CFS Eixample debuta aquest dissabte a la Queens League amb el xBuyer Team
 » "Hauria renunciat a aquesta oportunitat si l'equip tingués opcions de classificar-se per al 'play-off'", diu

Toni Delgado
EIXAMPLE

"Em tremolava tot el cos i no sabia on ficar-me. Estava tan al·lucina i seriosa que els presidents [Javi Ruiz i Eric Ruiz, els germans Buyer] em van comentar que ja podia somriure...", confessa, divertida, Àlex Giró (Barcelona, 2000) sobre el moment en què l'xBuyer Team la va triar com la seva primera elecció al *draft* de la Queens League. Aquest dissabte debutarà contra El Barrio a la nova competició de futbol 7 organitzada per Kosmos Holding, l'empresa de l'exjugador Gerard Piqué. La versió masculina, la Kings League, ha estat un èxit.

Sembla que hagi passat molt més temps des del 31 de desembre de 2022, quan Giró va acabar d'editar un vídeo de 30 segons amb jugades amb la samarreta del CFS Eixample i d'un campionat d'Espanya i el va enviar a l'organització. "Després de fer molta selecció i que es quedessin pel camí jugadores molt

bones, em van convocar a les proves", recorda l'entrevistada.

Ara s'entrena dos cops per setmana amb el CFS Eixample i tres amb l'xBuyer Team. "Hem de conèixer-nos al màxim com a jugadores i persones, construir la identitat de l'equip i connectar dins i fora de la pista. El rendiment ha de ser immediat", destaca.

LA REGULARITAT

De moment, la barcelonina compagina el futbol sala i el futbol 7, i ho fa únicament perquè el CFS Eixample ja no pot optar a classificar-se per al *play-off* d'ascens a Divisió d'Honor. "Hauria renunciat a la Queens League si encara comptéssim amb opcions d'assolir un objectiu tan maco i pel que hem lluitat tant. Malauradament, ens ha faltat la regularitat que sí que vam mantenir a la segona volta de la temporada passada i que ens va permetre somiar amb el repte fins al darrer instant", comparteix Giró, que va néixer a la Clínica Nostra Senyora del Remei, a Gràcia.

"Com llavors, ens hi hem deixat l'ànima i la pell, el com-

Giró, jugadora del CFS Eixample i l'xBuyer Team. Foto: Queens League

promís ha estat màxim, però les coses no ens han sortit igual i els errors o els gols rebuts ens han afectat molt. Ens altera massa que el partit no vagi com volem", confessa l'entrevistada.

Durant la conversa sorgeix la gran pregunta: què farà la temporada que ve? Giró no té gens clar com respondre aquesta qüestió. "En teoria, hi ha prevista una altra edició de la Queens League... Si compten amb mi a l'xByer Team o a un altre equip, potser... No sé si continuaré amb el futbol

sala perquè fer les dues coses és força impossible", enraona.

Viu la tercera temporada de la seva segona etapa al CFS Eixample, on va arribar procedent de l'AE Penya Esplugues, amb qui va viure la seva única experiència a Divisió d'Honor. "Va ser una etapa plena d'aprenentatges i dura mentalment perquè el salt d'exigència i qualitat és molt gran i se't fa difícil adaptar-t'hi. Et falta experiència i penses més lent", reconeix. Està molt agraïda al vestidor

que s'hi va trobar pels consells i el suport que li van regalar: "Competir a l'elit i fer-ho amb grans esportistes com Berta Velasco, nomenada millor catalana força anys, va ser un privilegi".

La seva germana Mariona Giró és la gran culpable que comencés a jugar a futbol sala: "Ella és més petita que jo i des de marrec ja practicava aquest esport. Tot i que no li dic, va ser la meua primera referent. A més, vaig fer amigues molt ràpid i encara les conservo". Somriu recordant els seus inicis a l'FS Castelldefels, on va competir fins als 16 anys: "Gràcies al club soc qui soc ara, algú que aprèn constantment i que defensa que l'esforç i el treball continu t'obren portes. Si tens paciència, les coses acaben arribant".

Portes que faran que la conegui més gent. "A mi els focus no m'han agradat mai i desconeix si algun dia ho canviaré o no. La veritat és que soc tímida i segur que amb la Queens League faré un pas endavant en aquest sentit. Per a mi és una bona oportunitat per créixer com a esportista i com a persona", conclou, convençuda, Giró.

3a Catalana de futbol				2a de futsal				Classificacions				Lliga EBA				Copa Catalunya de bàsquet			
Equip	PTS	GF	GC	Equip	PTS	GF	GC	Equip	PG	PF	PC	Equip	PG	PF	PC				
1. CF La Romànica	67	77	36	1. AE Les Corts-UBAE	60	95	30	1. CB Santfeliuenc	21	2233	1864	1. CB Roser	23	1499	1231				
2. FC l'Esquerra	65	64	28	2. Penya Esplugues	57	115	37	2. Barça B	20	1952	1612	2. Manresa CBF	20	1455	1225				
3. CF Sant Adrià	62	70	28	3. CN Caldes	49	93	38	3. CB Tarragona	17	1840	1773	3. CEEB Tordera-Uni G.	18	1583	1419				
4. FC Can Buxeres	57	65	37	4. CFS Eixample	47	92	53	4. CB Valls	16	1917	1775	4. AB Premià	17	1381	1244				
5. UD Montsant	50	66	51	5. Rubí FS	43	98	53	5. CB Roser	14	1787	1754	5. Draft Gramenet	14	1599	1463				
6. Marina-EF Joan M.	45	59	40	6. InterSala Zaragoza	41	82	63	6. SESE	13	1835	1916	6. SESE	13	1485	1420				
Tot l'esport, a liniaeixample.cat				7. FS Ripollet	39	92	60	7. CB Navàs	13	1869	1843	7. TGN Bàsquet	12	1355	1403				
				8. CFS Castellón	39	66	40	8. CD Basket Zaragoza	12	1721	1798	8. CB Samà Vilanova	11	1421	1452				

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
 Barcelona

El debat dels 'números dos' de Barcelona

Dimecres 10 de maig a les 18:30h

YouTube - En directe per streaming a través del canal de YouTube de l'Espai Línia

Organitza:

La Casa
dels **Barris**

espai línia

Entrada lliure

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

**Elisenda
Alamany**
(ERC)

**Jordi
Martí Grau**
(Barcelona En Comú)

**Maria Eugènia
Gay**
(PSC)

**Neus
Munté**
(Trias per Barcelona)

No hi donis més voltes.

Millors assegurances a millors preus a Fénix Directo

TERCERS
des de
200€

Citroën DS4-1.6 VTI 120 Design SP 120CV.
Preu anual orientatiu amb bonificació.

**Truca al
902 44 76 44**

FÉNIX DIRECTO

Segur que sí

No t'ho perdís

Foto: Ajuntament

26è Barcelona Poesia

El festival Barcelona Poesia celebra enguany la seva 26a edició del 9 al 16 de maig. Amb una cinquantena de propostes programades i amb un total de 180 participants, el festival omplirà diversos espais de la capital catalana durant una setmana. Pel que fa als autors locals, hi prendran part, entre altres, Blanca Llum Vidal, Núria Perpinyà, Josep Escrivà i Josep Piera. Quant a autors internacionals, hi haurà la brasilera Ana Martins, el mexicà José Eugenio Sánchez o l'egipci Imad Abu Sàleh. Un dels espectacles destacats és

El viatge de Roger Mas, un concert a la sala Paral·lel 62.

Llibres

Macrofestivales
Nando Cruz

Els grans festivals s'han convertit en un fenomen que transcendeix la música, quan no contribueix directament al seu escanyament. Mouen milers de milions d'euros, atreuen turisme, exigeixen subvencions, blanquegen marques, exploten artistes i treballadors i saquegen el públic. Tot i això, no hi ha ciutat, gran o petita, que no aposti pel seu macrofestival.

Teatre

Derecho a pataleta
Berta Prieto i Lola Rosales

Les Espies de veritat han rebut la missió més important de la seva carrera. Les coses han canviat: els ocellets ja no riuen, els nens ja no canten i les flors ja no fan olor de primavera. La Clover, l'Alex i la Sam faran tot el possible per salvar el món, però aquesta missió és massa gran i elles estan molt cansades.

A la Sala Beckett de Barcelona.

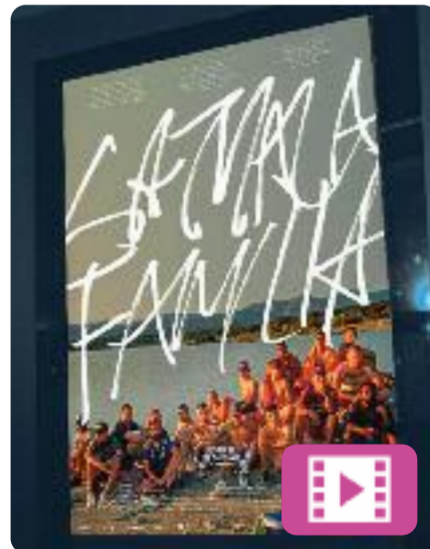
Música

La boca aigua
Renaldo & Clara

Ja és aquí el quart disc de Renaldo & Clara: *La boca aigua* (Primavera Labels). La cantant, compositora i guitarra del grup ha explicat en una entrevista a l'ACN que aquest àlbum és el que més la representa. Es tracta d'un treball discogràfic "continuista", diu, pel que fa a la sonoritat de les cançons, però que mostra una evolució respecte del disc anterior.

Pelis i sèries

La mala familia
Nacho A. Villar i Luis Rojo

Un grup d'amics que fa un temps que no es pot veure aprofita el permís penitenciari d'un d'ells, l'Andresito, per retrobar-se i gaudir d'un calorós dia d'estiu als afores de Madrid. Tots ells han canviat molt des del judici que els va transformar la vida, però l'amenaça constant de la condemna que els obliga a mantenir-se units és una olla de pressió.

Famosos

"Torno a creure en l'amor". "Han tornat la Dulceida i l'Alba, ara només falta que torni Messi". "El meu jo adolescent està molt feliç veient la Dulceida i l'Alba així". Aquests són només alguns dels comentaris que ha suscitat una esperada notícia: la reconciliació d'Aida Domènech (Montgat, 1989), més coneguda com a Dulceida, amb la seva dona, Alba Paul. Totes dues van iniciar una relació l'any 2015, es van casar el 2016 i van viure una relació idíl·lica fins que, a finals del 2021, van anunciar la seva ruptura. Aleshores els fans no s'ho podien creure: semblava impossible que aquella història d'amor pogués acabar. Tant és així que molts van mantenir la confiança en una possible segona oportunitat, i el temps els ha donat la raó. El passat 25 d'abril van confirmar, amb una publicació a Instagram plegades, el que tothom desitjava: ho tornen a intentar. Visca l'amor.

La fitxa

QUI ÉS?

D U L C E I D A

ÉS FAMOSA PER...

Ser la primera 'influencer' de l'Estat

Fa catorze anys que s'hi dedica professionalment

QUÈ HA FET?

Reconciliar-se amb la seva dona, Alba Paul

Van anunciar la ruptura a finals del 2021 i ara han reprès la relació

A LES XARXES...

Els fans han recuperat la fe en l'amor

L'eufòria ha fet que molts tornin a veure el vídeo del casament

ESTILS DE VIDA

L'astènia primaveral no és excusa

Foto: Freepik

📍 SALUT MENTAL

Se'n parla molt, de l'astènia durant la primavera. Per a molts, és la principal responsable de la fatiga generalitzada, l'atordiment, la desmotivació, la dificultat per concentrar-se, la irritabilitat o, fins i tot, la disminució de la libido. Tanmateix, l'astènia primaveral ni és ben bé un trastorn ni és tan dolenta com la dibuixen alguns.

El canvi d'estació ve acompanyat d'un augment de les hores de llum i de la temperatura respecte de l'hivern, i també de variacions en la humitat i en la pressió atmosfèrica. Tot això ens afecta, oficialment, durant dues setmanes. És a dir, que la suposada astènia primaveral, entesa com un procés d'adaptació a les noves condicions, pot durar, com a molt, unes dues o tres setmanes, segons els experts. Si els símptomes continuen, l'explicació ja no és la primavera sinó alguna altra raó.

Es pot consultar un especialista, tot i que la major part de les vegades els símptomes responen a mals hàbits, com la manca d'exercici, una dieta inadequada, acumulació de toxines durant l'hivern... També és possible que ens afecti alguna al·lèrgia o bé algun dels virus que corren pel carrer. Finalment, podrien tenir un origen psicològic, però res a veure amb la primavera.

Les claus

ADAPTACIÓ

Les persones triguem entre dues i tres setmanes a adaptar-nos als canvis de llum, temperatura i humitat

SÍMPTOMES

La fatiga, l'atordiment, la desmotivació o la irritabilitat tenen molts possibles orígens i cap d'ells és la primavera

DIETA

Una dieta basada en aliments frescos, verdura i fruites és la millor recepta per afrontar els canvis estacionals

ESPECIALISTA

En cas que els símptomes es mantinguin, cal consultar un especialista i avaluar altres possibles orígens

Foto: Freepik

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

**Tenim cura de
qui tu més estimes
com tu més
t'estimes.**

ELS NOSTRES VALORS

CONFIANÇA

Creiem en els altres.
Volem estar oberts i compartir
de manera espontània.

ACTITUD POSITIVA

Valorem cada individu.
Sabem relativitzar, somriure i
prendre's la vida positivament.

MILLORA CONTÍNUA

Procurem constantment avançar,
Innovar i aprendre de l'experiència.

BENEVOLENCIA

Acompanyem els nostres residents,
els recollem i els donem suport
en qualsevol circumstància.

SATISFACCIÓ DELS RESIDENTS

El nostre objectiu sempre serà el benestar
dels nostres residents en el dia a dia.

109 llits

Jardins exteriors

Pàrquing

Cuina interna

Perruqueria

Rehabilitació

Sala Snoezelen

10 places de
centre de dia

Servei sanitari
continuat

Sala d'estar

Carrer Natzarret 16, 08035 Barcelona

93 434 30 95

tsocial@santgenis.emera-group.es
www.emera-group.es